

*Herziening van de bepalingen van het Wetboek van
Strafvordering betreffende de toepassing van voorlopige
hechtenis en wijziging van de artikelen 27 en 77hh
van het Wetboek van Strafrecht*

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Nr. 1

ONTWERP VAN WET

Nr. 2

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot herziening van de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering betreffende de toepassing van voorlopige hechtenis en wijziging van de artikelen 27 en 77hh van het Wetboek van Strafrecht.

De toelichtende memorie (en bijlagen), die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 14 januari 1969.

JULIANA.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering betreffende de toepassing van voorlopige hechtenis te herzien, en in verband daarmee voorts de artikelen 27 en 77hh van het Wetboek van Strafrecht te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In het Wetboek van Strafvordering worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. De artikelen 64-69 worden als volgt gelezen:

Artikel 64. Het bevel tot bewaring kan worden verleend, indien tegen de verdachte ernstige bezwaren zijn gerezen terzake van een misdrijf van zo ernstige aard, dat het belang van de rechtsorde de bewaring bepaaldelijk vordert.

Het bevel kan voorts worden verleend, indien ernstige bezwaren tegen de verdachte zijn gerezen en hetzij uit bepaalde gedragingen van de verdachte of uit bepaalde hem persoonlijk betreffende omstandigheden blijkt van gevaar voor vlucht of voor herhaling van misdrijf, hetzij uit bepaalde omstandigheden blijkt van het gevaar dat, zo het bevel achterwege zou blijven, het aan de dag brengen van de waarheid zou worden bemoeilijkt.

Het bevel kan op een der in de vorige leden van dit artikel omschreven gronden slechts worden verleend in gevallen waarin ernstig rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid, dat aan de verdachte een straf of maatregel zal worden opgelegd waardoor hem gedurende een langere tijd zijn vrijheid zal worden ontnomen dan de tijd welke hij in voorlopige hechtenis zal hebben doorgebracht op de dag waarop het bevel ophoudt van kracht te zijn.

Onverminderd het bepaalde in de vorige leden van dit artikel kan het bevel slechts worden verleend in geval van:

a. een misdrijf waarvan de rechtbanken kennis nemen, waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld, indien de verdachte hier te lande geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;

b. een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van vier jaren of meer is gesteld;

c. een der misdrijven omschreven in de artikelen 132, 240, laatste lid, 250bis, 251bis, eerste lid, 285, eerste lid, 318, 321, 326, 326a, 395 en 416 van het Wetboek van Strafrecht;

d. een der overtredingen omschreven in de artikelen 432 en 433 van het Wetboek van Strafrecht;

Aan
de Tweede Kamer der Staten-Generaal

e. een der misdrijven omschreven in:
 artikel 36, derde lid, van de Wegenverkeerswet;
 artikel 27, tweede lid, van de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag;
 de artikelen 168, tweede lid, en 172, eerste lid, van de Algemene wet inzake de douane en accijnzen, indien nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert de verdachte ter zake van een van die feiten onherroepelijk tot gevangenisstraf is veroordeeld;
 de artikelen 52, 53, eerste lid en 54 van de Wet gewetensbezwaren militaire dienst;
 artikel 31 van de Wet op de kansspelen.

Artikel 65. Het bevel tot bewaring is van kracht gedurende een door de rechter-commissaris te bepalen termijn van ten hoogste zes dagen, welke ingaat op het ogenblik der tenuitvoerlegging.

Op de vordering van de officier van justitie kan de rechter-commissaris het bevel éénmaal voor een termijn van ten hoogste zes dagen verlengen.

De verdachte wordt in de gelegenheid gesteld op de vordering te worden gehoord. Hij is bevoegd zich bij het verhoor door een raadsman te doen bijstaan. Artikel 24, laatste lid, is van toepassing.

Zodra de rechter-commissaris of de officier van justitie van oordeel is, dat de gronden zijn vervallen waarop het bevel tot bewaring is verleend of verlengd, gelast hij de invrijheidstelling van de verdachte.

Artikel 66. De rechtbank kan, op de vordering van de officier van justitie, de gevangenhouding bevelen van de verdachte die zich in bewaring vindt, doch niet dan na hem te hebben gehoord.

Na de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting, of indien dit nodig is om de uitlevering van de verdachte te verkrijgen, kan de rechtbank, ambtshalve of op de vordering van de officier van justitie, de gevangenneming van de verdachte bevelen. Desgeraden hoort de rechtbank deze vooraf; zij is bevoegd te dien einde zijn dagvaarding te gelasten, zo nodig onder bijvoeging van een bevel tot medebrenging.

Artikel 67. Het bevel tot gevangenneming of gevangenhouding is van kracht gedurende een door de rechtbank te bepalen termijn van ten hoogste dertig dagen, welke ingaat op het ogenblik der tenuitvoerlegging.

Wanneer het bevel is verleend in de loop van het onderzoek op de terechtzitting, of wanneer dat onderzoek is aangevangen binnen de krachtens het voorgaande lid bepaalde termijn, blijft het bevel van kracht totdat een termijn van dertig dagen na de dag van de einduitspraak is verstreken.

In geval van schorsing van het onderzoek op de terechtzitting blijft het bevel slechts van kracht totdat een termijn van dertig dagen na de dag van de schorsing is verstreken, tenzij dat onderzoek inmiddels is hervat.

De termijn gedurende welke het bevel van kracht is, kan telkens door de rechtbank, op de vordering van de officier van justitie, worden verlengd. De verdachte wordt in de gelegenheid gesteld op de vordering te worden gehoord.

Op bevelen tot verlenging, overeenkomstig het voorgaande lid, zijn de eerste drie leden van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

Artikel 68. Artikel 64 is van overeenkomstige toepassing op bevelen te verlenen krachtens een der bepalingen van de artikelen 65-67.

De termijn gedurende welke een bevel tot voorlopige hechtenis van kracht is, loopt niet gedurende de tijd dat de verdachte zich aan de verdere tenuitvoerlegging van het bevel heeft onttrokken of uit anderen hoofde rechtens van zijn vrijheid is beroofd.

Artikel 69. Het bevel tot voorlopige hechtenis kan door de rechtbank worden opgeheven. Zij kan dit doen ambtshalve

of op het verzoek van de verdachte, dan wel – voor zover het een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding betreft – op de voordracht van de rechter-commissaris of op de vordering van de officier van justitie.

De verdachte die voor de eerste maal opheffing verzoekt, wordt, tenzij de rechtbank reeds aanstonds tot inwilliging besluit, op het verzoek gehoord, althans opgeroepen.

In afwachting van de beslissing van de rechtbank op een verzoek, een voordracht of een vordering tot het opheffen van een bevel tot gevangenneming of gevangenhouding, kan de officier van justitie de invrijheidstelling van de verdachte gelasten. Beslist de rechtbank afwijzend, dan wordt het bevel onverwijld verder ten uitvoer gelegd.

2. In **artikel 71**, eerste en tweede lid, wordt telkens in plaats van de woorden „de van misdrijf verdachte” gelezen: de verdachte.

3. De artikelen 72 en 73 worden als volgt gelezen:

Artikel 72. Bij beschikkingen van onbevoegdverklaring en van buitenvervolginstelling wordt het bevel tot voorlopige hechtenis opgeheven.

In geval van onbevoegdverklaring kan de rechter, indien naar zijn mening een ander college wel bevoegd is van het feit kennis te nemen bepalen dat het bevel nog zes dagen na het onherroepelijk worden van zijn beslissing van kracht zal blijven.

Bij alle einduitspraken wordt – behoudens het bepaalde in artikel 17, tweede lid – het bevel tot voorlopige hechtenis opgeheven, indien, ter zake van het feit waarvoor dat bevel is verleend, aan de verdachte noch een vrijheidsstraf van langere duur dan de reeds door hem in voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd, noch een maatregel welke vrijheidsbeneming medebrengt of kan medebrengen, onvoorwaardelijk is opgelegd.

Indien de duur van de onvoorwaardelijk opgelegde vrijheidsstraf die van de reeds ondergane voorlopige hechtenis met minder dan dertig dagen overtreft, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 69, bij de einduitspraak het bevel tot voorlopige hechtenis opgeheven met ingang van het tijdstip waarop de duur van deze hechtenis gelijk wordt aan die van de straf.

Voor de toepassing van het derde en vierde lid van dit artikel komt de tijd welke de verdachte in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht, alleen in aanmerking voor zover ten aanzien daarvan artikel 27 of artikel 77*hh* van het Wetboek van Strafrecht is toegepast.

Artikel 73. Behoudens het bepaalde in artikel 72, vierde lid, zijn bevelen tot voorlopige hechtenis en die tot opheffing daarvan dadelijk uitvoerbaar.

4. Artikel 75 wordt als volgt gelezen:

Artikel 75. Na de aantekening van beroep van de einduitspraak worden de in de artikelen 66-69 bedoelde bevelen met overeenkomstige toepassing van die artikelen gegeven door de rechter in hoogste feitelijke aanleg, behoudens de volgende afwijkingen.

Bevelen tot gevangenneming kunnen ook voor de aanvang van het onderzoek op de terechtzitting worden verleend.

Tot het opheffen en verlengen van een bevel dat van kracht is op het tijdstip waarop de zaak door de Hoge Raad overeenkomstig artikel 441, laatste lid, naar een andere rechter wordt verwezen, blijft – buiten de gevallen voorzien in artikel 72 – gedurende zes dagen daarna bij uitsluiting de rechter bevoegd die het bevel heeft verleend.

5. Artikel 78 wordt als volgt gelezen:

Artikel 78. Het bevel tot voorlopige hechtenis of tot verlenging van de termijn daarvan is gedagtekend en ondertekend.

Het omschrijft zo nauwkeurig mogelijk het strafbare feit, de grond der uitvaardiging en – indien het is gegrond op artikel 64, tweede lid – de gedragingen of de omstandigheden, waaruit het gevaar voor vlucht of voor herhaling van misdrijf, dan wel voor het bemoeilijkt worden van het aan de dag brengen van de waarheid, blijkt.

De verdachte wordt in het bevel met name – of, wanneer zijn naam onbekend is, zo duidelijk mogelijk – aangewezen.

Het bevel vermeldt voorts de plaats waarin de voorlopige hechtenis zal worden ondergaan.

Het wordt voor of bij de tenuitvoerlegging aan de verdachte betekend.

6. Het eerste lid van **artikel 80** wordt als volgt gelezen:

De rechter kan – ambtshalve, op de vordering van het openbaar ministerie of op het verzoek van de verdachte – bevelen dat de voorlopige hechtenis zal worden geschorst, zodra de verdachte zich, in de vorm door de rechter te bepalen, bereid heeft verklaard tot nakoming van de aan de schorsing te verbinden voorwaarden.

7. De artikelen 86 en 87 worden als volgt gelezen:

Artikel 86. Alle rechterlijke beslissingen ingevolge deze paragraaf zijn met redenen omkleed. Zij worden genomen door de rechter die – hetzij in eerste aanleg, hetzij in hoger beroep – bevoegd is de voorlopige hechtenis te bevelen of op te heffen, dan wel over het verlengen van de duur daarvan te beslissen.

De verdachte is bevoegd zich bij zijn verhoor door de rechter-commissaris te doen bijstaan door een raadsman. Artikel 24, laatste lid, is van toepassing.

In geval van opheffing van het bevel tot voorlopige hechtenis beveelt de rechter tevens, dat de gestorte geldswaarden zullen worden teruggegeven aan degene die de zekerheid heeft gesteld, of dat diens verbintenis zal worden opgeheven.

De beslissingen worden onverwijld betekend aan de verdachte en aan diens waarborg.

De beslissingen tot schorsing, tot opheffing daarvan en die tot wijziging van beslissingen tot schorsing zijn dadelijk uitvoerbaar.

Artikel 87. Tegen de beschikkingen van de rechter-commissaris of van de rechtbank tot schorsing, of tot wijziging van een beslissing tot schorsing, staat voor de officier van justitie uiterlijk drie dagen daarna hoger beroep bij de rechtbank, onderscheidenlijk het gerechtshof, open.

De verdachte die voor de eerste maal aan de rechtbank schorsing van de voorlopige hechtenis heeft verzocht, kan van een afwijzende beslissing op dat verzoek uiterlijk drie dagen na de betekening bij het gerechtshof in hoger beroep komen.

Op het hoger beroep wordt zo spoedig mogelijk beslist.

8. Artikel 184 wordt als volgt gelezen:

Artikel 184. Indien de rechter-commissaris oordeelt dat tot het gerechtelijk vooronderzoek geen grond bestaat, verklaart hij dit bij een met redenen omklede beschikking.

Onverminderd het bepaalde in artikel 181 kan de rechter-commissaris, zo de verdachte zich in voorlopige hechtenis bevindt en aan hem nog niet een dagvaarding ter terechtzitting of een kennisgeving van verdere vervolging is betekend, ambtshalve of op het verzoek van de verdachte een gerechtelijk vooronderzoek instellen ten aanzien van het feit waarvoor de voorlopige hechtenis is bevolen. Indien de rechter-commissaris oordeelt, dat grond tot gebruik van deze bevoegdheid bestaat, verklaart hij dit bij een met redenen omklede beschikking. Een afschrift daarvan zendt hij aan de officier van justitie.

Zodra een overeenkomstig het voorgaande lid ingesteld gerechtelijk vooronderzoek moet worden uitgebreid tot andere strafbare feiten, dient de officier van justitie een daartoe strekkende vordering in.

Wanneer een meer nauwkeurige omschrijving van het feit mogelijk is geworden, dient de officier van justitie een dienovereenkomstige vordering in, zodra het belang van het onderzoek de indiening toelaat.

Artikel 182, tweede lid, en artikel 183 zijn van overeenkomstige toepassing.

9. Artikel 207 wordt als volgt gelezen:

Artikel 207. Telkens ter gelegenheid van het eerste verhoor van de verdachte, nadat een vordering als vermeld in de artikelen 181, 182 en 184, derde en vierde lid, is ingekomen, dan wel een beschikking als bedoeld in artikel 184, tweede lid, is gegeven, wordt hem door de rechter-commissaris een afschrift van die vordering of beschikking ter hand gesteld.

De rechter-commissaris kan echter bevelen, dat de vordering of de beschikking reeds vóór het verhoor aan de verdachte zal worden bekend.

Artikel II

In het Wetboek van Strafrecht worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. Artikel 27 wordt als volgt gelezen:

Artikel 27. Bij het opleggen van tijdelijke gevangenisstraf of hechtenis kan de rechter bevelen, dat de tijd door de veroordeelde vóór de uitspraak in verzekering of in voorlopige hechtenis doorgebracht, bij de uitvoering van die straf geheel of gedeeltelijk in mindering zal worden gebracht.

Bij het berekenen van de in mindering te brengen tijd geldt de eerste dag van de verzekering als een volle dag, en blijft de dag waarop zij is geëindigd buiten beschouwing.

De rechter kan een overeenkomstig bevel geven bij het opleggen van geldboete. Indien hij dit bevel geeft, bepaalt hij in zijn uitspraak volgens welke maatstaf de aftrek zal geschieden.

Indien ten tijde van de uitspraak waarbij tijdelijke gevangenisstraf of hechtenis wordt opgelegd, een bevel tot voorlopige hechtenis van kracht is, en dat bevel niet bij de uitspraak wordt opgeheven, beveelt de rechter dat de verdere duur van de voorlopige hechtenis geheel in mindering zal worden gebracht bij het ten uitvoer leggen van de opgelegde straf.

De voorgaande leden van dit artikel zijn ook van toepassing in gevallen waarin, bij gelijktijdige vervolging wegens twee of meer feiten, de veroordeling wordt uitgesproken ter zake van een ander feit dan dat waarvoor de verzekering of de voorlopige hechtenis is bevolen.

2. Artikel 77hh wordt als volgt gelezen:

Artikel 77hh. Hetgeen in artikel 27 is bepaald voor gevallen waarin tijdelijke gevangenisstraf of hechtenis wordt opgelegd, is van overeenkomstige toepassing bij veroordeling tot plaatsing in een tucht school. Daarbij wordt de in een observatiehuis doorgebrachte tijd gelijkgesteld met tijd die in voorlopige hechtenis is doorgebracht.

Artikel III

Een bevel tot gevangenhouding of gevangenneming dat van kracht is op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, is – met afwijking, in zoverre, van het bepaalde in het nieuwe artikel 67 van het Wetboek van Strafvordering – voor onbepaalde termijn geldig, indien het onderzoek op de terechtzitting, in de zaak waarin het bevel is verleend, reeds vóór dat tijdstip is aangevangen. Het bevel blijft van kracht totdat het is opgeheven.

Artikel IV

Deze wet treedt in werking met ingang van de tweede kalendermaand na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,